

GRÖN- OCH BLÅSTRUKTURER OCH **UTVECKLING I KOMMUNDELAR**

Planeringsunderlag, bilaga till Grön- och blåstrukturprogram 2025

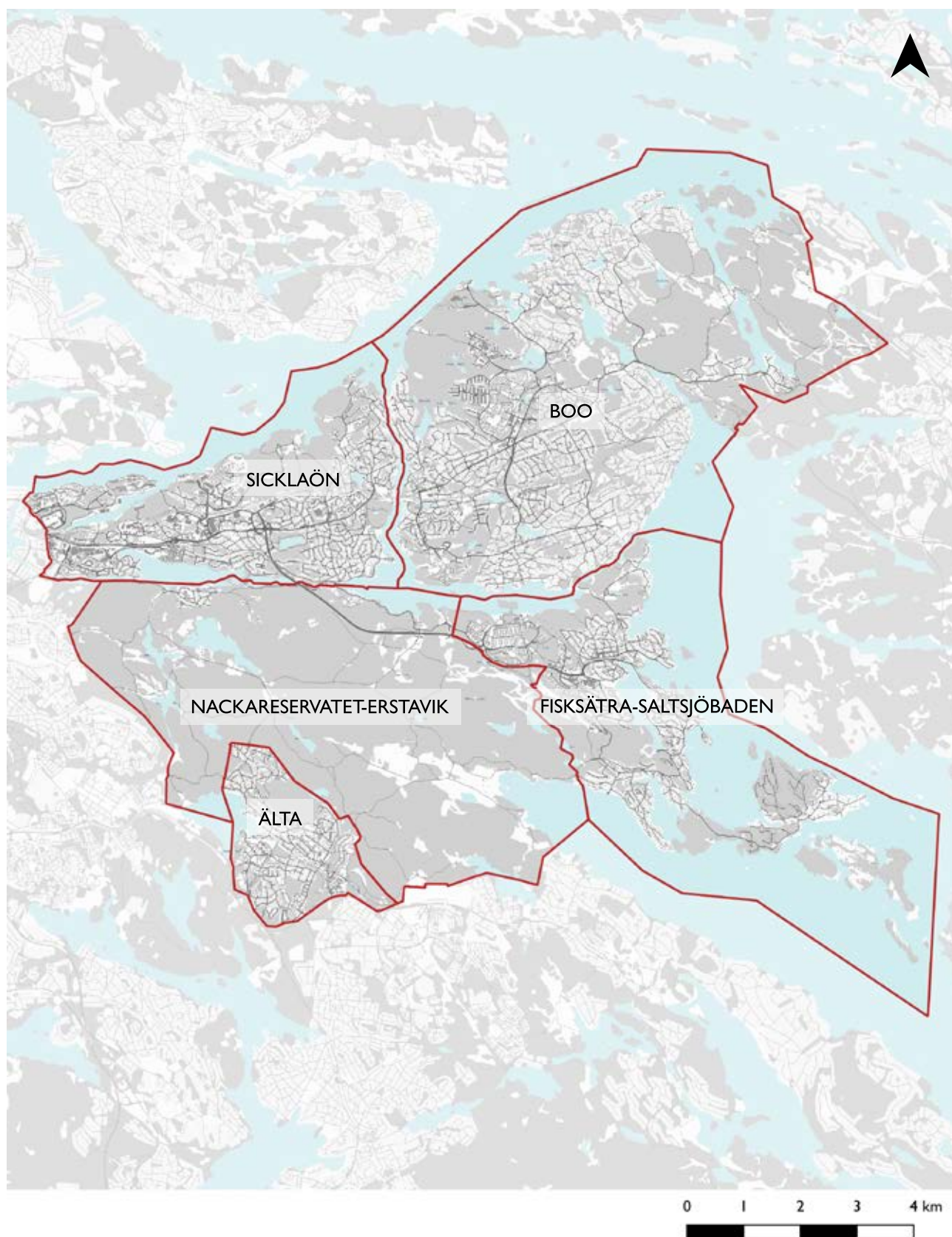
GRÖNBLÅ STRUKTURER OCH UTVECKLING I KOMMUNDELAR

I detta planeringsunderlag beskrivs övergripande behov och förslag för bevarande och utveckling av olika kommundelars grönbå strukturer utifrån säkerställandet av grön infrastruktur, ekosystemtjänster och Nackabornas närhet till naturen. Ytterligare information finns bland annat i kommunens naturvårdsplan och vattenplan, men även i kommunens cykelprogram. Syftet med utvecklingen är att säkerställa att den grönbå strukturen utvecklas för att långsiktigt möta Nackabornas behov. Detta innebär:

- Att landskapskaraktärer tas tillvara i samband med utveckling och förändring
- Att regionala och kommunala samband för grön infrastruktur bevaras och utvecklas.
- Att tillgång till variationsrik och attraktiv närnatur och rekreativa samband utvecklas.
- Att naturbaserade lösningar tas tillvara och utvecklas.

Foto Nacka kommun/Henrik Trygg

Teckenförklaring

| Kommundelar

Kommundelarna i grön- och blåstrukturprogram följer inte översiktsplanens indelning eftersom översiktsplanens indelning anpassats för att beskriva bebyggelseutvecklingen. I grön- och blåstrukturprogrammet är de grönblå strukturerna och deras relation till bebyggelsen i fokus.

SICKLAÖN

Landskapskaraktärer

Sicklaön tillhör på landskapsnivå det dramatiska kustlandskapet, det varierade sprickdalslandskapet och skärgårdslandskapet.

Karaktäristiskt för kommundelen är dess hållmarkstallskogar och dalgångarnas värdefulla ädellövträd med skyddsvärda träd och trädmiljöer. Trädlandskapets kustsilhuett och kustens värdefulla sommarnöjesmiljöer är också värdefulla för kommundelens karaktär. Dessa kvaliteter utgör en resurs att ta tillvara i samband med utveckling. Skuruparken utreds för skydd. Möjlighet finns att i samband med detta utveckla och återskapa lämningar av 1790-talets landskapspark.

Områdets historiska industrimiljöer såsom Sickla, Saltsjökvärn, Kvarnholmen, Finnroda och Nacka strand är också karaktäristiska för kommundelen. Dessa har bitvis begränsad grönska och grönstruktur. För att utveckla tillgången till urbana ekosystemtjänster bör grönska tillföras med utgångspunkt i historisk grönstruktur och utifrån platsens kulturmiljö och identitet.

Grön infrastruktur

Ädellöv

Sicklaön berörs av två nationella värdetrakter för ädellöv; Bagarmossen–Orlängen i väster och Lidingö–Nacka–Tyresö i öster. Den västra värdetrakten säkerställer viktiga regionala eksamband mellan Nackareservatet och Djurgården medan den östra säkerställer viktiga regionala eksamband mellan Erstavik och Lidingö. Ekmiljöer längs norra kusten binder samman värdetrakterna. Viktiga värdenätverk för ädellöv kopplat till den östra värdetrakten finns i Norra Skuru, Skuruparken, Nyckelviken och Nacka strand. Viktiga värdenätverk kopplade till den västra värdetrakten finns i Kyrkviken, Svindersvik, Finnberget och på Kvarnholmen. Viktiga ädellöv i form av naturvärdesträd och skyddsvärda trädmiljöer finns även insprängda i bebyggelsen.

För att säkra ädellövmiljöerna på Sicklaön är bevarande och plantering av ek och andra ädellöv i kombination med förvaltningsåtgärder särskilt prioriterat inom de nationella värdetrakterna. I samband med bebyggelseutveckling behöver hänsyn tas till befintliga värden, sammanlagda effekter och utvecklingsbehov.

Barrskog

Värdenätverk för barrskog finns framför allt i Ryssbergen, Norra Skuru och Nyckelviken. Via Långsjön går även ett viktigt samband som förbinder barrskog i Erstavik med Nyckelviken. Sambanden mellan dessa områden behöver förstärkas. Att bevara och förstärka barrträdens

spredningssamband i de regionala spridningskorridorerna längs norra kusten samt från Erstavik via Långsjön till Nyckelviken är särskilt viktigt.

Gräsmarker, bryn och sandmiljöer

Mindre värdenätverk för öppna gräsmarker och brynmiljöer finns inom både Nyckelviken och Skuruparken. Enstaka livsmiljöer finns i Lillängen/Storängen respektive Svindersvik/Finnberget. Naturtypen bör bevaras och utvecklas i Nyckelviken och Skuruparken samt i Skurus parkmiljöer. Förstärkningsåtgärder kan prioriteras mellan Nyckelviken och Skuruparken men även mellan dessa områden och värdenätverk på Booön och i Nackareservatet–Erstavik.

Våtmarker

Våtmarksmiljöer är få på Sicklaön. Det finns ett mindre värdenätverk inom Nyckelviken som kan utvecklas där åtgärder genomförts och identifierade behov finns. Det finns även isolerade livsmiljöer på en handfull platser inom kommundelen där den täta bebyggelsen och trafikinfrastrukturen gör det svårt att på ett rimligt sätt skapa och säkerställa samband.

Sjöar, kust och vattendrag

Vrakviken och Svindersviken bedöms vara kommundelens bästa lek- och uppväxtmiljöer för fisk längs norra kusten. Restaureringsinsatser krävs i Svindersviken för att förbättra dess funktion som lek- och uppväxtmiljö men föroreningar och befintlig teknisk infrastruktur påverkar möjligheterna. Vrakviken har genom sitt samband med Nyckelvikens våtmarker och sötvattensmiljöer relativt goda förutsättningar för utveckling av lekmiljöer för fisk. Möjligheten till restaurering av lek- och uppväxtmiljöer för fisk kan utredas i samband med planering, byggande och förvaltning i kustmiljön runt och i Svindersviken samt i Vrakviken där vissa åtgärder genomförts.

I området finns sjösystemet Järlasjön, Sicklasjön och Kolbottensjön. Sjöarna förbinds med Hammarby sjö (Saltsjön) via Sickla kanal. Kanalen utgör knutpunkt mellan sjöarna och Saltsjön vilket skapar goda förutsättningar för en rad starksimmande arter så som gädda, abborre och öring att ta sig mellan vattnen via fisktrappan vid slussen i Sickla kanal. Sjösystemets reproduktionsmiljöer för fisk kan förstärkas för att gynna rovfiskbestånden.

Närnatur

Friluftsliv

Kommundelens största sammanhängande natur- och friluftsområde är Nyckelviken–norra Skuru. Området kan utvecklas till ett sammanhängande rekreativt område

Teckenförklaring

— Kommungräns	● Grön entré	— Vattendrag
- - - Delområdesgräns	○ Möjlig grön entré	— Befintlig våtmark
— Badbrygga	● Grönblå busshållplats	— Historisk våtmark
— Badplats	● Grönblå pendelbåthållplats	★ Planerade parker
— Planerad badplats	● Grönblå spårstation	— Parker
— Båtklubb	— Befintliga leder, spår och strandpromenader	— Friluftsområden
— Gästhamnar och marinor	- - - Planerade leder, spår och strandpromenader	— Grönområden
— Seglarskola	- - - Möjligt rekreativt samband	— Sjöar
— Friluftsgård	— Regional led	— Hav
	— Kanotled	

med utvecklade spår och leder. Jarlabergsparkens funktion som entré för besökare till Nyckelviken kan utvecklas genom förbättrade kopplingar och skyltning. Även natur- och friluftsområdet Ryssbergen–Svindervik–östra Henriksdalsberget kan utvecklas som ett sammanhängande natur- och friluftsområde med delvis utvecklad grönska och förbättrade rekreativa samband genom den branta och bitvis svårtillgängliga terrängen. På Sicklaön saknas belysta motionsspår vilket kan åtgärdas för att förbättra utbudet av vinteraktiviteter i kommundelen.

Strandpromenaderna är en särskilt viktig kvalitet på Sicklaön för att säkerställa rekreativa samband med god tillgänglighet. Strandpromenaderna kan utvecklas och sammankopplas längs kusten för möjligheten att promenera Sicklaön runt. Samverkan med Stockholms stad krävs i västra delen samt med privata fastighetsägare på vissa platser. Genom mindre kompletteringar och samband med strandpromenader i intilliggande kommundelar kan sammanhängande och kvalitativa strandpromenader runt sjöarna i södra delen skapas. I samband med utveckling kan nord-sydliga kopplingar mellan natur- och grönområden och strandpromenader stärkas.

Grönska, parker och grönområden

Västra Sicklaön är rätbebyggd, ligger nära Stockholm och ytterligare utveckling planeras vilket leder till ett högt besöksstryck på områdets parker och grönområden som förväntas öka. Detta ställer särskilt höga krav på dessa grönområdets utformning, robusthet och förvaltning.

När Sicklaöns bebyggelseområden utvecklas till en tätare stadsdel behöver tillgången till grönska, parker och naturområden säkerställas i takt med befolkningsutvecklingen. Nya parker planeras längs Svinderviken i Henriksdal, i Nacka Strand samt i centrala Nacka. Utveckling av sammanhängande grönstråk i de centrala delarna kan uppnås genom bevarande och utveckling av sammanhängande gröna stråk som förbinder grönområden och parker.

Vattenkontakt

I kommundelen finns flera kommunala badbryggor, badplatser och möjlighet till vattenkontakt vid allmänna grönytor längs stränder som bör bevaras och utvecklas. Det planeras för både ny kommunal och privat badplats i Svinderviken vid Kvarnholmen. Fler badmöjligheter kan behöva utvecklas i takt med befolkningsutvecklingen. Badbryggor och informella badplatser utgör viktiga kostnadseffektiva komplement och kan utvecklas längs allmänt tillgängliga stränder där så är lämpligt.

I området finns flera båtplatser och marinor. Möjligheten att förbättra allmänhetens tillgänglighet i anslutning till dessa bör utredas i samband med planering och förvaltning. Områdets seglarskolor och kajakuthyrning är en viktig kvalitet att värna. Kanotleden går längs med den historiska vikingaleden och utgör en viktig förbindelse mellan Stockholm och skärgården. Leden går från Sicklasjön över Järlasjöarna, genom trumman under Saltsjöbadsleden till Kolbottensjön. Från Kolbottensjön krävs landtransport till Duvnäs-viken. Bryggan i kolbottensjön är viktig för funktionaliteten och är viktig att värna långsiktigt.

Naturbaserade lösningar

Inom kommundelen finns relativt få tysta och störningsfria grönområden och luftkvaliteten och bullernivåerna är påverkade av trafiken i området. Naturbaserade lösningar för reglering av luft- och buller bör därför prioriteras här. Utmed Värmdöleden, Saltsjöbadsleden och Värmdövägen kan vegetationsridåer och träd bevaras och utvecklas där det är lämpligt utifrån topografin och vid behov som del av kombinationslösningar.

Det finns också ett stort behov av att säkerställa tillgången till naturbaserade lösningar för rening och reglering av vatten samt lokalklimat i samband med bebyggelseutvecklingen. Områden med hög risk för urbana värmeöar kan utvecklas med mer träd och grönska. Större träd och skogsområden inom bebyggelsen är betydelsefulla för reglerande ekosystemtjänster och kan nyttjas för krontäckning och som resurs för klimatreglering och reglering av vattenflöden så långt det är möjligt. Återvätning av Nyckelvikens torvmarker har potential för klimatnytta genom minskade kolkällor.

BOO

Landskapskaraktärer

Boo tillhör på landskapsnivå det dramatiska kustlandskapet, det varierade sprickdalslandskapet och skärgårdslandskapet.

Naturen i Boo är varierad med stora topografiska skillnader där barrskog breder ut sig på höjderna och ädellövträd trivs i dalgångar och brynmiljöer. Hagmarker, åkerholmar, hålträd, solbelysta äldre tallar och solitära jätteekar är viktiga för områdets värden och karaktär och berättar om historisk markanvändning.

Orminges grönstruktur med generösa parker, offentlig konst och gröna gårdar och gator är viktiga för områdets gröna karaktär och utgör en viktig kvalitet att värna och utveckla i samband med planerad bebyggelseutveckling och förvaltning. Även trafiksepareringen som möjliggör trygg passage mellan bebyggelse och omgivande naturområden är en viktig kvalitet.

Grön infrastruktur

Ädellöv

Boo berörs av två nationella värdetrakter för ek, Lidingö–Nacka–Tyresö i väster och söder samt Gustavsberg–Ingarö i öster. Den västra värdetrakten säkerställer viktiga regionala eksamband mellan Erstavik–Fisksätra–Saltsjöbaden och Lidingö medan den östra säkerställer viktiga regionala eksamband med Värmdö. Kommunens största värdenätverk för ädellöv finns i Velamsund–Ramsmora. Det finns behov av att säkerställa och utveckla funktionella kopplingar mellan ädellövmiljöer i Ramsmora och Skarpnäs för att koppla samman värdetrakterna.

Mindre värdenätverk utgörs av Myrsjö–Skarpnäs och Tollare samt ädellövförekomster längs södra och västra kusten. Värdenätverk och livsmiljöer längs kusterna är viktiga för att säkerställa ekologiska samband mellan Boo och Skuruparken, Skogsö samt Fisksätra.

Delar av Velamsund är utpekade som Natura2000-område för att bevara de trädklädda betesmarkerna och den nordliga ädellövskogen. Ramsmora utreds för formellt skydd för att säkra kulturlandskapets ädellövträd och spridningssamband. Bevarande, förvaltning och förstärkning av ek och andra ädellöv bör prioriteras i och i anslutning till de nationella värdetrakterna. Förstärkningsåtgärder kan övervägas mellan värdenätverk i Ramsmora och Skarpnäs.

Barrskog

För barrskog är viktiga värdenätverk kopplade till Nacka–Värmdökilen. Större sammanhängande barrskogar finns i Velamsund–Ramsmora, Skarpnäs och Rensättra. Ekoberget, väster om Kils gård, är ett av kommunens Natura2000-områden med äldre barr- och blandskogsmiljöer och dramatiska bergsbranter. Nord-sydliga samband är mer fragmenterade men är viktiga för att säkerställa spridning mellan Boo och Erstavik respektive Skogsö och vidare mot Lidingö. Tollare, Trollsjön, Dalkarlsängen, Mensättra/Backeböl och Abborrträsk. Mellanliggande mindre barrskogsmiljöer mellan dessa miljöer är också av betydelsefulla för nordsydliga ekologiska samband. Bevarande, förvaltning och förstärkning av barrskogens livsmiljöer och spridningssamband bör prioriteras inom de regionala spridningskorridorerna.

Gräsmarker, bryn och sandmiljöer

Kommunens största värdenätverk för naturtypen utgörs av livsmiljöer i Velamsund–Ramsmora–Rensättra och dessas ekologiska samband med livsmiljöer i Värmdö kommun. Via smala korridorer av brynmiljöer, kraftledningsgator och öppna grönytor i Orminge kopplas värdenätverket ihop med livsmiljöer i Skarpnäs, Tollare, Baggenstaket och vidare till livsmiljöer i Fisksätra och på Skogsö. Bevarande, förvaltning och förstärkning bör prioriteras inom och mellan värdenätverken i reservaten, de öppna parkmiljöerna och kraftledningsgatorna. I samband med bebyggelseutveckling kan naturtypen utvecklas.

Våtmarker

I kommundelen finns kommunens näst största värdenätverk Kummelnäs–Velamsund–Ramsmora–Rensättra och Skarpnäs–Sarvträsk och Abborrträsk. Koppling mellan dessa större värdenätverk möjliggörs via småvatten och mindre diken vars biotopkvaliteter kan utvecklas. Inom utvecklingsområdet finns även torvmarker som kan återvätas. Åtgärder för att bevara och utveckla livsmiljöer och nätverk för våtmarksarter bör prioriteras inom kommunens största värdenätverk. Förstärkta samband mellan värdenätverken och närliggande livsmiljöer i Mensättra–Dalkarlsängen–Mjölkkudden kan utvecklas i samband med bebyggelseutveckling och förvaltning.

Teckenförklaring

— Kommungräns	● Grön entré	— Vattendrag
- - - Delområdesgräns	○ Möjlig grön entré	— Befintlig våtmark
🏠 Badbrygga	● Grönblå busshållplats	— Historisk våtmark
🏖️ Badplats	● Grönblå pendelbåthållplats	★ Planerade parker
🏊 Planerad badplats	● Grönblå spårstation	🌳 Parker
🚤 Båtklubb	— Befintliga leder, spår och strandpromenader	🌲 Friluftsområden
⚓ Gästhamnar och marinor	- - - Planerade leder, spår och strandpromenader	🌿 Grönområden
🎓 Seglarskola	- - - Möjligt rekreativt samband	🌊 Sjöar
🏡 Friluftsgård	— Regional led	🌊 Hav
	— Kanotled	

Sjöar, kust och vattendrag

I Boo finns drygt hälften av alla Nackas sjöar, varav Sågsjön och Insjön är större. Deras utlopp, Insjöbacken och Sågsjöbacken, är kustmynnande vattendrag som i kombination med sjöarna och anslutande våtmarker utgör kommundelens mest prioriterade nätverk för förbättrade lek- och uppväxtmiljöer för fisk. Bagarsjön avrinner via diken ut i Baggensfjärden vid Mjölkudden. Vid Mjölkudden, där diket från Bagarsjön mynnar i Baggensfjärden är åtgärder för förbättrade reproduktionsmiljöer lämpliga. Fler förbättringsåtgärder av reproduktionslokaler för fisk kan utredas på lämpliga platser längs kusten.

I kommundelen finns flera vattendrag där strömstare förekommer, exempelvis Kvarnsjöbacken, Sågsjöbacken och Insjöbacken vilket indikerar fler höga naturvärden som bör bevaras och vid behov utvecklas. Sågsjöbacken utreds för formellt skydd av natur för att säkerställa reproduktionsmiljöer för fisk. Det finns behov av ytterligare restaurering och biotopvård i och i anslutning till vattendraget. Biotopvård och restaurering av lekmiljöer för fisk i stadsdelens sjöar och vattendrag kan utredas och genomföras i samarbete med sportfiske- och fiskevårdsföreningar.

Närnatur

Friluftsliv

Genom den norra delen av Boo löper Nacka-Värmdökilens stora skogsområden som till stora delar är skyddade. Det finns behov att utveckla fler grönbå entréer till de större naturområdena i gränssnittet mellan bebyggelse och naturområden i Velamsund, Ramsmora och Mensättra/Backeböl. Det finns även behov av att utveckla kopplingar mellan naturområden och grönbå hållplatser. Förbättrade cykel och kollektivtrafikkopplingar till Velamsund är önskvärda.

Tryggheten i passagerna av Värmdöleden samt i vissa reservat, särskilt Tollare, behöver förstärkas. Utveckling av strandpromenader och deras kopplingar kan utredas och förbättras längs med Sågsjön, Insjön och i Tollare. Tvärgående samband för friluftslivet mellan friluftsområden i Nacka-Värmdökilen och strandpromenader i söder via naturområden i Mensättra och Dalkarlsängen är önskvärda.

Grönska, parker och grönområden

I centrala Orminge är parktillgången god. Här finns bland annat Centrala parken i Orminge. Parken är en av kommunens största parker med potential att utvecklas ytterligare som grön målpunkt för hela kommunen.

Äldre villaområden och områden som tidigare utgjorts av fritidshusbebyggelse i Boo har bitvis begränsad tillgång till park- och grönområden. Det är en utmaning att utveckla tillgången i en redan bebyggd miljö. Befintliga parker och grönområden kan utvecklas och hälsofrämjande kvaliteter och ekosystemtjänster kan kompletteras i befintliga grönområden samt i de grönområden som i samband med förnyelseplaneringen övergått i kommunal regi.

Vattenkontakt

Boo har många fina badvänliga sjöar och kust. Det finns ett flertal kommunala badplatser samt några privata. Två privata badplatser, Gustavsviksbadet och Solbrinkengrundets badplats, har övergått i kommunal ägo och regi i samband med förnyelseplaneringen och kan vid behov utvecklas. I Boo finns även flera båtklubbar. Vid Mjölkudden finns en seglarskola och det finns också kajakuthyrning vid Lännerstabadet. Kommunens badplatser och badmöjligheter är en viktig kvalitet att bevara och förvalta.

Naturbaserade lösningar

I anslutning till Värmdöleden, Värmdövägen och Ormingeleden bör naturbaserade lösningar för reglering av luftkvalitet och buller bevaras och utvecklas där det har effekt med hänsyn till topografin. Det finns också ett stort behov av att säkerställa tillgången till naturbaserade lösningar för rening och reglering av vatten samt lokalklimat i samband med bebyggelseutvecklingen i exempelvis centrala Orminge, samt vid utveckling av verksamhetsområden. Bristområden för ekosystemtjänster med risk för urbana värmeöar kan särskilt prioriteras för åtgärder för utvecklad grönska och trädplanteringar. I samband med förnyelseplaneringen är det viktigt att så långt det är möjligt ersätta de träd som tas ner. I Boo finns flera grönområden som riskerar att översvämmas vid skyfall och som behöver bevaras och utvecklas för reglering av vattenflöden.

I Velamsund och Rensättra finns flera torrlagda våtmarker på jordbruksmark som bedöms som värdefulla att återvåta för att minimera kolkällor. Återvåtnings av dessa områden har potential att bidra till klimatnytta samtidigt som ekologiska samband förstärks och utvecklas.

FISKSÄTRA–SALTSJÖBADEN

Landskapskaraktärer

Fisksätra–Saltsjöbaden tillhör på landskapsnivå skärgårdslandskapet och det varierade sprickdalslandskapet. Inåt land domineras landskapet av ett veckat sprickdalslandskap med dalgångar, klippsjöar och bergstoppar som övergår i öar, kobbar och skär när det fortsätter ut i Stockholms skärgård.

Karaktäristiskt för kommundelen är grunda havsvikar, strandzoner och vindpinade äldre träd på klipporna mot havet. Inåt land återfinns de gamla tall- och ekmiljöerna som finns runt om i kommunen. Här finns även flera våtmarker och sumpskogar kvar. Dessa inslag utgör värdebärande karaktärsdrag att förvalta i samband med utvecklingen. Villastädernas lummiga grönska och rekreationsmiljöer är andra viktiga kvaliteter.

Fisksättras 1970-talsbebyggelse är anlagd på jordbruksmark som tillhört gården Fisksätra, en arrendegård under Erstavik. Den äldre markanvändningen präglar än idag landskapet i dalgångarnas kanter genom inslag av brynzoner med äldre, ljuskrävande träd. Gröna dalen följer sträckningen för den gamla landsvägen till Saltsjöbaden. Grönstrukturen har stora kvaliteter med större parker, grönområden och vattennära rekreationsområden samt det delvis trafikseparerade gång- och cykelnätet. Dessa kvaliteter kan utvecklas och förstärkas i samband med bebyggelseutveckling och förändring.

Grön infrastruktur

Ädellöv

Fisksätra–Saltsjöbaden berörs av den nationella värdetrakten för ek, Lidingö–Nacka–Tyresö, som säkerställer eksamband mellan Erstavik och Boo. I hela delområdet Fisksätra–Saltsjöbaden finns värdenätverk och livsmiljöer för ädellöv. De största värdenätverken för ädellöv finns i Skogsö och Tattbys natur-reservat. Dessutom finns mindre förekomster på olika platser, inklusive på privat mark, inom bebyggelse-områdena. För att säkra ädellövmiljöerna är bevarande och plantering av ek och andra ädellöv i kombination med förvaltningsåtgärder särskilt prioriterade inom den nationella värdetrakten och inom mellanliggande bebyggelseområden där flera värdefulla träd och trädmiljöer förekommer.

Barrskog

Värdenätverk och viktiga livsmiljöer för regionala barrskogssamband är koncentrerade till skogar runt Fisksätra och skyddad natur i Tattby och Skogsö. För att stärka barrskogens livsmiljöer och spridningssamband i Fisksätra–Saltsjöbaden är bevarande och förvaltningsåtgärder i dessa områden särskilt prioriterade. Delar av

dess skogsområden utreds för skydd. Viktiga regionala spridningssamband mellan Erstavik och Tollare väster om Fisksätra saknar skydd och behöver därför uppmärksammas särskilt i fortsatt planering. Mer isolerade förekomster av barrskog finns även på Svärdsö och Älgö. Delar av skogsområdet på Älgö utreds för formellt skydd.

Gräsmarker, bryn och sandmiljöer

På Skogsö finns de största sammanhängande värdenätverken för naturtypen. Viktiga kopplingar mellan dessa miljöer och andra livsmiljöer i Boo går via Baggenstaket. Viktiga livsmiljöer för gräsmarker och bryn finns även i området runt Fisksätra, som också har goda samband med Boo och större värdenätverk i Nackareservatet–Erstavik. Livsmiljöer finns även i Tattby med kopplingar till Nackareservatet – Erstavik. För att stärka spridningssamband för pollinatörer är bevarande och utveckling av livsmiljöer samt förvaltningsåtgärder i värdenätverken på Skogsö, i Fisksätra, Tattby och inom deras kopplingar särskilt prioriterat. Mindre värdenätverk för livsmiljöer för pollinatörer finns mellan Gåsö och Älgö, åtgärder för att stärka dessa biotopers samband kan övervägas.

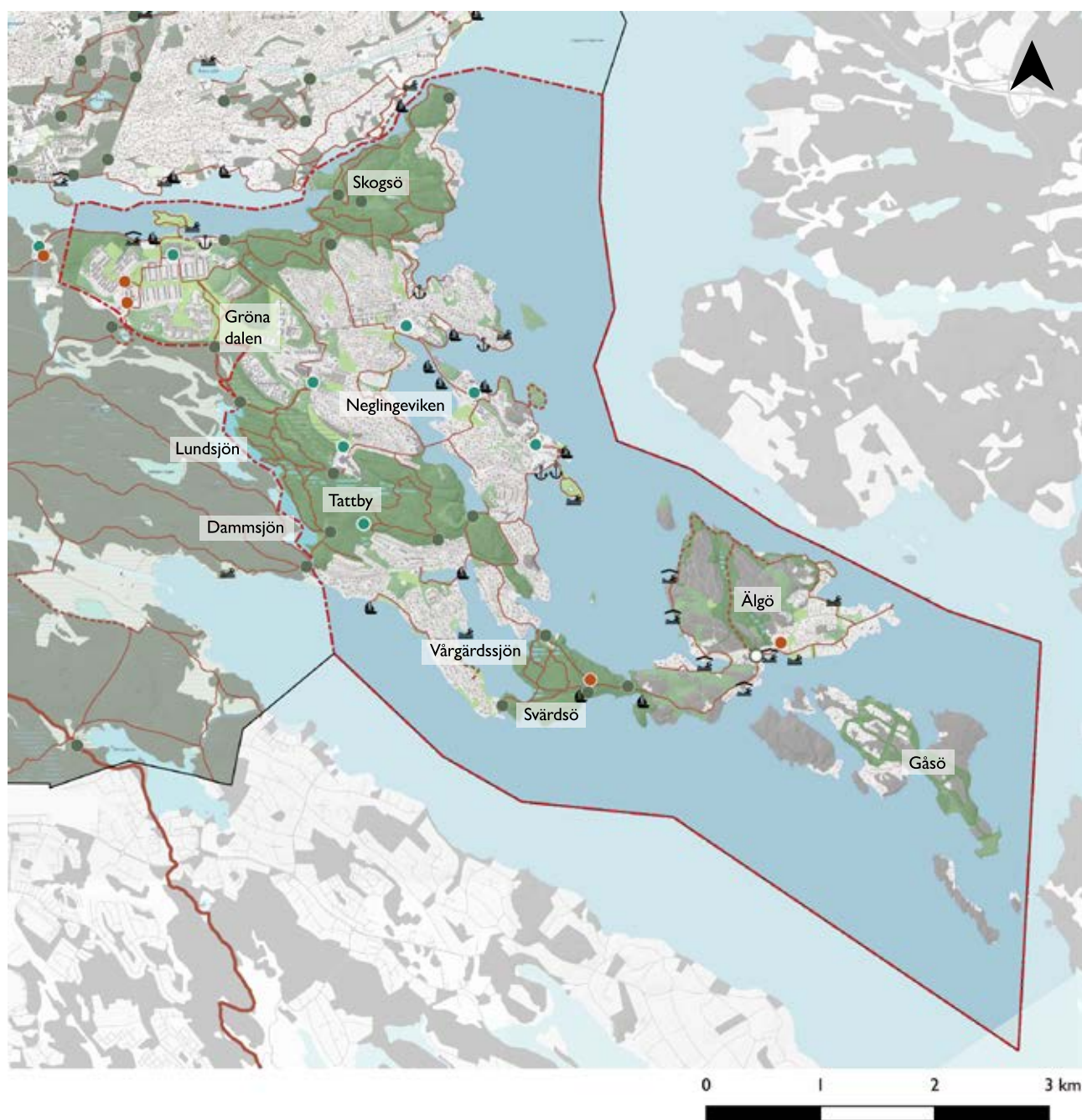
Våtmarker

Den största och mest betydelsefulla förekomsten av våtmarksmiljöer i kommundelen är koncentrerade till Tattby naturreservat och ingår i kommunens största värdenätverk för våtmarksmiljöer genom sitt samband med Nackareservatet–Erstavik. Inom och i anslutning till detta värdenätverk är åtgärder för att bevara och utveckla livsmiljöer och nätverk för våtmarksarter viktiga. Åtgärder för utökade våtmarksmiljöer har genomförts i Tattby och kan eventuellt utökas. Det finns mindre förekomster av våtmarksmiljöer i anslutning till Saltsjöbadens golfbana. På Älgö, Svärdsö och Skogsö finns mindre våtmarksmiljöer, dessa är mer isolerade och svåra att sammanbinda med andra förekomster.

Sjöar, kust och vattendrag

Lundsjön och Dammsjön är kommundelens största sjöar. Sjöarna sitter ihop och är dämda för tidigare damm- och kvarnverksamhet. Sjöarna ligger i naturområden, bland annat Tattby naturreservat, och har låga näringshalter. De avrinner till Erstaviken, utloppet är för brant för att medge fiskvandring.

I kommundelen finns havsområdena Baggensfjärden och Erstaviken. Erstaviken har artrikare samhällen och högre förekomst av bottensamhällen med kraftig storvuxen vegetation än södra Baggensfjärden. I Saltsjöbaden ligger de två vikarna Neglingeviden och Vårgårdssjön som förbinds med Baggensfjärden via trösklade sund. Vårgårdssjön har vid tidigare inventeringar

Teckenförklaring

— Kommungräns	● Grön entré	— Vattendrag
--- Delområdesgräns	○ Möjlig grön entré	— Befintlig våtmark
— Badbrygga	● Grönblå busshållplats	— Historisk våtmark
— Badplats	● Grönblå pendelbåthållplats	★ Planerade parker
— Planerad badplats	● Grönblå spårstation	— Parker
— Båtklubb	— Befintliga leder, spår och strandpromenader	— Friluftsområden
— Gästhamnar och marinor	--- Planerade leder, spår och strandpromenader	— Grönområden
— Seglarskola	--- Möjligt rekreativt samband	— Sjöar
— Friluftsgård	— Regional led	— Hav
	— Kanotled	

bedömts ha höga naturvärden medan Neglingeviden är artfattigare. Båda vikarna bedöms som viktiga lek- och uppväxtområden för fisk men är tydligt påverkade av strandexploatering och föroreningar och i behov av åtgärder. En del av Vårgårdssjön, delar av Baggensfjärden och Erstaviken ingår i Svärdsö naturreservat. Naturliga stränder och marina värden i reservatet ska särskilt bevaras och vårdas.

I Saltsjöbaden finns grunda havsvikar som utgör särskilt viktiga livsmiljöer. Grunda vikar runt Gåsö bedöms ha särskilt stora värden, exempelvis Älgöaren och ett större grunt område söder om Gåsö som även omfattar vassområden på land. Dessa samt Vårgårdssjöns norra del utreds för formellt skydd. I samband med utredning av formellt skydd utreds behov av biotopvårdande insatser.

Risvasar har lagts ut längs kusten i området för att förbättra lekmöjligheten för fisk och kan utökas vid behov för att förbättra de påverkade reproduktionsmiljöerna.

Närnatur

Friluftsliv

De tre naturreservaten Tattby, Skogsö och Svärdsö utgör tillsammans med samband med Erstaviksområdet en bas för friluftslivet i kommundelen. Generellt i området är vattenkontakten av stort rekreativt värde. Områdets strandpromenader, spår och vandringsleder behöver kompletteras och sammankopplas i ett nätverk. Det finns behov av kompletterande grönbå entréer på vissa platser i mötet mellan bebyggelseområden och spår och leder i naturen.

Det finns behov av att utveckla tryggheten i stråk mellan bostäder och strandpromenaden i Fisksätra kan utvecklas. Separerade gångkopplingar kan utvecklas på vissa platser för ökad trygghet i trafikmiljön. Fisksätas rekreativa samband med Erstavik går via tunnlar under Saltsjöbadsleden. Tryggheten och attraktiviteten i tunnarna och deras närmiljö kan förbättras. Gröna dalen kan utvecklas som grönbå entré för friluftsliv till både Erstavik och Igelboda–Skogsö. Den kan även utgöra en länk i ett sammanhängande rekreationsområde med potential att koppla samman Fisksätra och Saltsjöbadens centrum. Det finns behov av att säkerställa trygga passager över golfbanan mellan intilliggande bostadsområden och Erstavik.

Grönska, parker och grönområden

Saltsjöbaden har relativt låg tillgång till kvalitativa parker. Den parkyta som finns är splittrad på många små och delvis otillgängliga ytor. Sammanlänkande gröna stråk runt Neglinge, Tippens centrumområde och vidare genom Gröna Dalen bort mot Fisksätra kan utvecklas för en mer sammankopplad och användbar rekreationsmiljö.

I Fisksätra finns en relativt god parkstruktur men slitaget är högt då området är tätbefolkat. Detta ställer särskilt höga krav på förvaltning av och reinvestering i allmänna park- och grönytor. Gröna Dalen har stor potential att utvecklas som en av kommunens största parker och en viktig grön målpunkt och entré till omgivande friluftsområden. Ytan är till stor del skogsbeklädd idag och har potential att utvecklas med varierade parkkvaliteter och aktiviteter.

Vattenkontakt

Kustens kvaliteter är viktiga i Fisksätra–Saltsjöbaden. Trots närheten till havet finns det relativt få barnvänliga strandbad. Stora delar av stränderna utmed Neglingeviden, Vårgårdssjön, Solsidan och Älgö är privatiserade och inte tillgängliga för allmänheten. I området är det särskilt angeläget att tydliggöra och tillgängliggöra de allmänna strandområden som finns och utveckla deras kvaliteter för närrekreation i form av badmöjligheter, vistelse, utblickar och vattenkontakt. Möjligheten att anlägga ytterligare barnanpassad kommunal badplats kan övervägas i området. I Fisksätra–Saltsjöbaden finns flera marinor och gästhamnar och båtklubbar. Det finns även seglarskola och vindsurfingklubb som utgör viktiga värden i området. I Fisksätra finns få båtägare men stora vattenområden i området upptas av båtplatser. För att tillgängliggöra båtliv för fler kan möjligheter till båt- och/eller kajakuthyrning eller dylikt utvecklas. Sammanhängande allmänt tillgängliga promenader längs stranden och fler allmänt tillgängliga bryggor är andra positiva utvecklingsmöjligheter.

Naturbaserade lösningar

I stora delar av Saltsjöbaden och på öarna är tillgången till grönska god. Det är viktigt att tillgången till grönska och träd bevaras. I anslutning till Saltsjöbadsleden och anslutande vägar bör naturbaserade lösningar för reglering av luft- och buller bevaras och utvecklas där det har effekt med hänsyn till topografin. I Fisksätra är krontäckningen delvis låg och den behöver utvecklas även på privat mark för att minska risken för värmeöar. Även Saltsjöbadens centrum är betjänt av utvecklad krontäckning och grönska för att möta klimatförändringens effekter.

Det finns också ett stort behov av att säkerställa tillgången till naturbaserade lösningar för rening och reglering av vatten samt lokalklimat i samband med bebyggelseutvecklingen. Bristområden för ekosystemtjänster med risk för urbana värmeöar kan särskilt prioriteras för åtgärder. Flera grönområden som riskerar att översvämmas behöver bevaras och utvecklas för förstärkning av flödesreglering och skyfallshantering i kommundelen för att minska risk för skada på bebyggelse och infrastruktur.

Fisksätra.

Saltsjöpromenaden

NACKARESEVATET–ERSTAVIK

Landskapskaraktärer

Nackareservatet–Erstavik tillhör på landskapsnivå det varierade sprickdalslandskapet och dalgångslandskapet. Landskapet präglas av stora, breda dalgångar vid Källtorp och Erstaviks herrgårdslandskap. Mot norr avgränsas det av förkastningsbranter och dalgångarna omges av hållmarkstallskogens varierade sprickdalslandskap.

Landskapets bondeskogar, öppna odlingsmarker, åkerholmar, betesmarker, brynzoner och alléer och ädellövträd i kommundelen är känsliga för igenväxning och fragmentering och åtgärder som leder till påverkan på natur-, kulturmiljö och landskapsbild. En aktiv förvaltning av kulturlandskapet som värnar spåren av historisk markanvändning är en förutsättning för att långsiktigt bibehålla dess värden. Nacka ströms viktiga kulturmiljöer kan utvecklas för att bli mer tillgängliga för besökare i samverkan med Stockholms stad.

Grön infrastruktur

Ädellöv

Kommundelen domineras av grönstruktur som tack vare sin variationsrika och stora sammanhållna yta har höga ekologiska värden. Kommundelen berörs av två nationella värdetrakter för ädellöv; Bagarmossen–Orlängen i väster och Lidingö–Nacka–Tyresö i öster. Den västra värdetrakten säkerställer viktiga regionala samband mellan Flaten och Sicklaön medan den östra säkerställer viktiga regionala samband mellan Tyresta och Boo.

De största värdenätverken för ädellöv i finns i Nackareservatet och i området kring Erstaviks herrgård. Det finns även livsmiljöer i ett samband upp mot Skurusundets kust och vid Järlasjön. Dessutom finns mindre förekomster inom Hästhagen. För att säkra ädellövmiljöerna är bevarande och plantering av ek och andra ädellöv i kombination med förvaltningsåtgärder särskilt prioriterade inom den nationella värdetrakten. Det finns även ett behov av att stärka det svaga sambandet mellan de båda värdetrakterna genom förstärkningsåtgärder inom Erstavik.

De inre delarna av Erstavik utgör kommunens minst belysta område. Det utgör därför en viktig fristad för en rad arter av fladdermöss och andra nattaktiva arter som har svårt att hitta opåverkade livsmiljöer. Detta område bör så långt som möjligt värnas från ljusföroreningar.

Barrskog

Nackareservatet–Erstavik utgör kommunens största sammanhängande värdenätverk för barrskogarter med hög täthet av värdekärnor. Dessa livsmiljöer kopplar ihop barrskogsmiljöer i Flatenområdet och västra Tyresö

med barrskogsmiljöer på Sicklaön söder om Långsjön och i Tollare. Det är viktigt att förhindra igenväxning av betespräglade skogsmiljöer och kring solbelysta tallar.

Gräsmarker, bryn och sandmiljöer

Erstaviks öppna odlingslandskap är ett av Nackas största och därför en viktig värdetrakt för pollinerande insekter och andra arter som trivs i öppna gräsmiljöer. Kommundelen har tre huvudsakliga värdenätverk kopplade till Nackareservatet, området runt Erstaviks herrgård samt i sydöstra delen gränsande till Fisksätra och Saltsjöbaden. De spridningsvägar som finns för pollinatörer går längs med kraftledningsgator i nordsydlig riktning och kopplar ihop Erstaviks marker med värdenätverket vid Fisksätra och vidare mot Tollare. Genom Hästhagen knyts värdenätverk kring Hellasgårdens öppna marker ihop med livsmiljöer i Storängen på Sicklaön.

Inom och mellan dessa värdenätverk är åtgärder för att bevara och utveckla livsmiljöer för pollinatörer särskilt prioriterade. Kraftledningsgatorna utgör en viktig resurs för detta arbete.

Våtmarker

Både i Nackareservatet och Erstavik finns en mosaik av våtmarker, vattendrag och sumpskogar som utgör kommunens största värdenätverk för våtmarksmiljöer. Samband mellan värdenätverket och miljöer i Tattby och Ältamosse bör bevaras och utvecklas. Inom detta värdenätverk är åtgärder för att bevara och utveckla livsmiljöer och nätverk för våtmarksarter särskilt prioriterade. Det finns flera historiska våtmarker i området som kan vara lämpliga att återväta.

Sjöar, kust och vattendrag

Genom Nackareservatet rinner Ältaån från Ältasjön norrut via Söderbysjön till Dammtorpssjön. Sjöarna Söderbysjön och Dammtorpssjön utgör ett Natura2000-område med ovanliga trolsländearter och andra vattenberoende insekter. Näringsämnen från Ältasjön sprids via Ältaån till Natura2000-området. Åtgärder i Ältasjön har potential att även påverka Natura2000-området positivt.

Dammtorpssjön avrinner via Nackaån till Järlasjön. Nackaån utgör en av kommunens viktigaste lek- och uppväxtmiljö för öring. För att förbättra lekmöjligheterna för fisk i Nackaån planeras borttagande av vandringshinder. Stockholms stad är markägare och utreder och planerar åtgärderna. Åtgärder behöver genomföras med stor hänsyn till områdets värdefulla kulturmiljöer.

Erstaviksbacken har sin källa i Sandasjön och Strålsjön. Det grundvatten från Sandakällan som rinner ut i

Teckenförklaring

— Kommungräns	● Grön entré	— Vattendrag
▬ Delområdesgräns	○ Möjlig grön entré	▬ Befintlig våtmark
🏠 Badbrygga	● Grönblå busshållplats	▬ Historisk våtmark
🏖️ Badplats	● Grönblå pendelbåthållplats	★ Planerade parker
🏖️ Planerad badplats	● Grönblå spårstation	🌳 Parker
🚤 Båtklubb	— Befintliga leder, spår och strandpromenader	🌳 Friluftsområden
⚓ Gästhamnar och marinor	▬ Planerade leder, spår och strandpromenader	🌳 Grönområden
🎒 Seglarskola	▬ Möjligt rekreativt samband	🌊 Sjöar
🏡 Friluftsgård	— Regional led	🌊 Hav
	— Kanotled	

Sandasjön bidrar till flödet. Bäckens är ett av kommunens viktigaste vattendrag. En unik stam av havsöring går upp och leker i bäcken på hösten, Erstaviken utgör fredningsområde för fisk. Ett utökat skydd för fisk vid Erstaviksbackens mynning och i Erstaviken skulle bidra till förbättrade förutsättningar för kustens rovfisk. Biotopvårdande insatser har utförts i Erstaviksbacken och fler behövs. Det är viktigt att utloppet från Erstaviksbacken erbjuder fria vandringsvägar för fisk. Muddring kan krävas om utloppet blockeras av sediment och växtlighet. Biotopvård och eventuellt utökat skydd av Erstaviken behöver ske i samverkan med markägaren. Hittills har Stockholms stad planerat och utfört åtgärder i Erstaviksbacken, samverkan och samordning krävs framåt. Öringesjön är övergödd och drabbad av igenväxning. Åtgärder för naturvårdsinriktade klippningar utreds av Tyresö kommun.

Närnatur

Friluftsliv

I området finns flera spår och leder och friluftsanläggningar. Det är viktigt att bevara och utveckla kopplingar mellan spår och leder och anslutande grönbå stationer och hållplatser och att utveckla vägvisning och uppmärkning av spår och leder, särskilt i vägskalet.

Förbättrade kopplingar genom Erstavik, runt herrgårdsmiljön mot Tyresö/Tyresta skulle medföra bättre sammankopplade rekreativa nätverk. Snöromsvägen utgör en historisk väg och cykelkoppling mellan Stockholm och Erstaviksbadet, cykelmöjligheterna bör bevaras och kan utvecklas. Det går även att promenera runt flera av sjöarna. Sörmlandsleden passerar genom området från nordväst till sydost och fortsätter vidare mot Tyresta. Det finns möjlighet att utveckla områdets värden genom fler anordningar, som exempelvis fler rastplatser och fler grönbå entréer. Stärkta rekreativa samband behövs mellan Nackareservatet och Flatenområdet samt mellan Erstavik och Tyresta. Möjligheten till utvecklad promenad runt Grötfatet kan vara intressant att eventuellt studera vidare. Tryggheten och attraktiviteten i tunnlarna under Saltsjöbadsleden och deras närmiljö kan förbättras.

Besöksstrycket i Nackareservatet och Erstavik är mycket stort och området erbjuder en mångfald av friluftaktiviteter. Olika aktiviteter har olika behov. Information, planering och förvaltning är en förutsättning för att säkerställa områdets kvaliteter och attraktivitet på lång sikt. Stigar som nyttjas för mountainbike utsätts för högt slitage. Detta kan exempelvis hanteras genom

utveckling av mer hållbara leder i kombination med informationsinsatser.

Nackareservatet-Erstavik innehåller många nyckelbiotoper och hotade arter och har samtidigt ett högt besöksstryck. Eventuella konflikter mellan friluftslivets och naturvårdens behov bör hanteras proaktivt genom informationsinsatser i kombination med att styra undan eller kanalisera besöksstrycket i särskilt känsliga miljöer.

Grönska, parker och grönområden

Kommundelen saknar helt parker och mindre allmänna grönområden. Hästhagen som utgör områdets enda sammanhängande bebyggelsemiljö har trots det god tillgång till grönområden tack vare sitt läge mitt i friluftsområdet. I anslutning till Hästhagen finns en väl använd rekreations- och idrottsyta med bland annat volleyboll. Det är viktigt att behovet av mötes- och samvaroplatser i anslutning till bebyggelsen beaktas i fortsatt utveckling.

Vattenkontakt

I området finns ett flertal populära badplatser och allmänt tillgängliga stränder som är av stor betydelse för friluftslivet. Det finns även en kanotled som förbinder Ältasjön med skärgården via kanotleden i Järlasjön. Igenväxning av sjöar i Nackareservatet har dock lett till att kanotleden mellan Ältasjön via Söderbysjön till Dammtorpssjön inte längre är paddlingsbar i hela sin sträckning. Samverkan med Stockholm stad som äger och förvaltar området krävs för att säkerställa kanotleden.

Naturbaserade lösningar

Området är välförsörjt med ekosystemtjänster. Ekosystemtjänsterna säkerställs främst genom utökat områdesskydd och förvaltning. I kommundelen finns flera historiska våtmarker. Återvätning av historiska våtmarker kan övervägas för att förbättra områdets skydd mot torka och bränder samt för att förbättra livsmiljöer och minska kolkällor.

ÄLTA

Landskapskaraktärer

Älta tillhör på en övergripande landskapsnivå dalgångslandskapet med mindre inslag av sprickdalslandskap. I södra Älta ligger Nackas högsta punkt på Telegrafberget, 82,2 meter över havet.

Ältas bebyggelsestruktur präglas av de historiska gårdsstrukturer från vilka småhusbebyggelsen avstyckats i början av 1900-talet. Den ursprungliga strukturen av Älta gård och dess torpställen är fortfarande läsbar i landskapet och utgör en kvalitet att värna i området. Den äldre och småskaliga villabebyggelsen har värdefull trädgårdskaraktär med delvis stora träd. Dalgångslandskapet har möjliggjort en uppskattad grönstruktur med stora sammanhängande och relativt flacka parkområden med vattenkontakt som är viktiga för områdets attraktivitet och identitet. I utkanten finns skogsmarker med hållmarkstallskog och bergsterräng som ramar in bebyggelsen. I Stensö finns grönstruktur som utgör en viktig kvalitet och domineras av generösa parkytor och gångvägar, viktiga för närrekreation. Dessa kvaliteter bör tas tillvara och utvecklas i samband med bebyggelseutveckling.

Grön infrastruktur

Värdetrakter

Kolarängen i Älta ingår i en nationell värdetrakt för ek; Bagarmossen–Orlängen. Det finns behov av att stärka sambandet för ädellöv genom Kolarängen för att förbättra spridningsmöjligheterna mellan Nackareservatets ädellövbestånd och ädellövbestånd i Älta mosse och vidare österut mot Erstavik. Värdenätverk för ek och ädellöv saknas i området men det kan finnas värdefulla träd kopplat till enskilda tomter och alléstrukturer. Dessa är viktiga att bevara och utveckla för förbättrade ekologiska samband.

Värdenätverk

Barrskog

Delar av Ältas barrskogsområden samt Älta mosse naturreservat ingår i länets primära spridningskorridor för barrskog. Den primära korridoren knyter ihop värdenätverk i Flaten och Tyresta med värdenätverk i Erstavik. Viktiga livsmiljöer för sambandet utgörs av sammanhängande skogsområden i Ältas södra och östra delar samt i Älta mosse-Strålsjön. Barrskogssambanden mellan Tyresta och Erstavik är fragmenterade av bebyggelse. Därför är dessa kvarvarande länkar särskilt viktiga att bevara och utveckla genom förvaltning. Formellt skydd kan övervägas på sikt för att säkera det viktiga sambandet.

Gräsmarker, bryn och sandmiljöer

Ältas naturmiljö är i norr präglad av rullstensåsen som går från Ältadalen och vidare nordväst mot Strålsjön och Sandasjön. Marksiktet är mycket sandigt vilket delvis ger unika livsmiljöer i form av sandblottor och torrmarksarter där många pollinatörer och andra insektsarter trivs. Viktiga värdenätverk för pollinatörer finns i parkstråkens dalgångar och sammanfaller i hög grad med områdets parkstruktur. Det gör att det finns goda förutsättningar att utveckla värdenätverket i samband med parkförvaltningen. Det finns även livsmiljöer i Ältabergs industriområde som bidrar till värdenätverket. Värdenätverkets samband med livsmiljöer i Flatenområdet är viktiga att bevara och stärka.

Våtmarker

I Älta finns viktiga våtmarksmiljöer som ingår i ett värdenätverk med våtmarksmiljöer i Nackareservatet-Erstavik. Den största och viktigaste är Älta mosse som förbinds med värdenätverk i Erstavik via våtmarksmiljöer runt Strålsjön. Det finns även viktiga våtmarksmiljöer i parkstråkens dalgångar. Inom dessa värdenätverk är åtgärder för att bevara och utveckla livsmiljöer och nätverk för våtmarksarter särskilt prioriterade. I det centrala parkstråket finns Älta våtmark, som utgör utströmningsområde för grundvatten från isälvsavlagringar. Våtmarken har sitt utflöde i Ältasjön och förbinds med våtmarksmiljöer i Hedvigslund via diken som delvis är kulverterade. För att utveckla sambanden för våtmarksarter är en möjlig åtgärd att öppna upp den kulverterade delen av våtmarkens tillflöde. Kvaliteter för våtmarksarter kan även utvecklas i parkstråket längs Ältasjöns strand. Älta våtmark utreds för formellt områdesskydd.

Sjöar, kust och vattendrag

Ältasjön är en grund slättlandssjö som ligger högst upp i stort sjösystem och avrinner norrut via Ältaån. Se mer om sjöarna nedströms under delområde Nackareservatet-Erstavik. Den sydvästra fjärdedelen tillhör Stockholm och ingår i Flatens naturreservat. Resten av sjön tillhör Nacka kommun. Den västra delen av Nackas del ingår i Nackareservatet. Ältasjön är kraftigt påverkad av övergödning vilket även påverkar nedströms liggande sjöar. Flera åtgärder har genomförts i Ältasjöns tillrinningsområde. Fler åtgärder behövs för att förbättra balansen i ekosystemet. I Ältasjön finns risvasar som läggs ut av områdets fiskevårdsförening och bidrar till förbättrade lekmöjligheter för fisk. Fler risvasar i Ältasjön kan utredas vid behov.

Teckenförklaring

— Kommungräns	● Grön entré	— Vattendrag
- - - Delområdesgräns	○ Möjlig grön entré	— Befintlig vätmark
🚰 Badbrygga	● Grönblå busshållplats	— Historisk vätmark
🏖️ Badplats	● Grönblå pendelbåthållplats	★ Planerade parker
🏖️ Planerad badplats	● Grönblå spårstation	🌳 Parker
🚤 Båtklubb	— Befintliga leder, spår och strandpromenader	🌳 Friluftsområden
⚓ Gästhamnar och marinor	- - - Planerade leder, spår och strandpromenader	🌳 Grönområden
🚢 Seglarskola	- - - Möjligt rekreativt samband	🌊 Sjöar
🏡 Friluftsgård	— Regional led	🌊 Hav
	— Kanotled	

Närnatur

Friluftsliv

Älta kommun del gränsar till flera stora naturområden: Nackareservatet, Erstavik, Flatenområdet samt naturområden i Tyresö kommun. Dessa är betydelsefulla för friluftslivet. Attraktiva rekreativa samband till dessa områden samt till Älta mosse-Strålsjön behöver bevaras och utvecklas. Fler gröna entréer kan utvecklas i mötet mellan bebyggelsen och anslutande spår och leder i dessa områden. Runt Ältasjön finns en attraktiv strandpromenad. Delar av promenaden runt sjön går genom villaområden respektive på spång i Ältasjön. Spången är anlagd av Stockholms stad och är i behov av upprustning. Varsam belysning kan öka det rekreativa värdet av strandpromenaden under vinterhalvåret. Tillgängligheten till Älta mosse-Strålsjön kan utvecklas genom förbättrade kopplingar till grönbå hållplatser och utveckling av fler gröna entréer. I Älta saknas belysta motionsspår vilket kan utvecklas för bättre tillgång till rekreationsaktiviteter under vinterhalvåret.

Grönska, parker och grönområden

I Älta är parktillgången god. Det finns ett flertal stora park- och grönområden i Älta med ett brett utbud av aktivitetsytor. Mindre parker och naturområden samverkar med dessa och skapar en god sammanhållen rekreativ grönskastruktur. Centralt i Älta sträcker sig ett parkstråk från Ältasjön ända bort till Ältadalen och vidare ut mot Erstaviks områden. Parkstråket har unika kvaliteter och stor potential att utvecklas som en viktig grön målpunkt i kommunen.

Vattenkontakt

Ältasjön är en mycket populär badsjö och här finns två kommunala badplatser. Vid goda vinterförhållanden plogas skridskobana och skridskobanans förbindelse med andra sjöar via Ältaån skapar en populär sträcka för långfärdsfridskoåkning. Ältasjöns rekreativa värde kan stärkas genom att utveckla befintlig strandpromenad och fler bryggsegment för utvecklad vattenkontakt. Fler bryggor skulle även underlätta fritidsfiske i grupp. Från Ältasjön går en kanotled som möjliggör paddling vidare mot norrut via Ältaån, se även delområde Nackareservatet-Erstavik.

Naturbaserade lösningar

Större träd och skogsområden inom bebyggelsen är betydelsefulla för reglerande ekosystemtjänster och bör bevaras. Längs Tyresövägen och Ältavägen är bevarande och utveckling av vegetationsridåer särskilt viktiga för reglering av luftkvalitet och buller. Älta mosse och våtmarken centralt i Älta har stor betydelse för vattenrening och flödesreglering. De utgör även viktiga kolförråd som bör bevaras. I grönskastrukturen finns även flera områden som riskerar att översvämmas och kan behöva utvecklas för skyfallshantering. Högre krontäckning skulle minska risken för urbana värmeöar i Älta och åtgärder för ökad krontäckning bör i första hand fokuseras till identifierade riskområden för urbana värmeöar och grönskaområden vars funktion som svalkö behöver förstärkas. Utökad trädplantering kan om den utförs på rätt sätt bidra till synergieffekter för biologisk mångfald och förbättrad kolbindning.

Ältasjön och
Älta centrum.

Älta mosse.

